

Veterani prihajajo v množicah iskal boljšo slopnjo odpusta

Dnevno se jih prijavlja preko 3.000 in vojaške oblasti komaj zmorejo nepričakovano naval.

OVERLAND, Mo. — Veterani vietnamske vojne, ki so bili puščeni iz vojaške službe nečastno ali celo izločeni iz oboroženih sil, so se odzvali priložnosti, ki je jim je ponudil predsednik Carter, da svoj položaj izboljšajo. Vsak se mora osebno javiti, ker je potreba vsak slučaj posebej obravnavati.

Tu, kjer je središče vseh osebnih spisov, so računali na to, da bodo mogli dnevno rešiti do 3.000 prošnji. Sedaj so prišli do zaključka, da zaradi daljšega časa, ki je potreben za obravnavo posameznega primera, to ni mogoče.

Gen. Robert S. Young, poveljnik Središča za vojaške osebnosti, je dejal, da so najeli dodatke, da bi mogli redno do 13 ur dnevno preko 50 telefonov, ko se je javljalo vedno in vedno več veteranov s prošnjo za obravnavo njihovega položaja.

Telefonski klici za veterane so prosti in kdor pokliče, počaka, da pride na vrsto za obravnavo svojega primera. Vodja celotnega programa maj. Meynig je dejal, da poteka ta gladko in brez posebnih motenj. Priznal je vendar, da poleg onih, ki hočejo izboljšati svoj odpust, kličejo tudi taki, ki ta program odklanjajo in obsojajo.

Kissinger se oglašil k zunanjim politikam ZDA

WASHINGTON, D.C. — Bivši državni tajnik Henry Kissinger je v svojem govoru na George Washington univerzi, kjer začne predava politične vede, pozval vlado ZDA, naj se izogiba "besednih bitk" z ZSSR o omejitvi strateškega orožja, nastopi pa naj odločno v vprašanju vdora v republiko Zaire.

Na splošno velja v diplomatskih krogih mnenje, da bi bilo sovražnega vdora v republiko Zaire že davno konec, če ne bi užival podpore Sovjetske zveze.

Ko v Kinshasi trdijo, da sodelujejo pri bojih v pokrajini Shaba Kubanci, Portugalci in Rusi, je v Washingtonu predsednikov tiskovni tajnik Jody Powell izjavil, da ZDA nimajo nobenih dokazov za to, da bi pri vpadu v Zaire sodelovali Kubanci.

Domači mali avtomobili ne gredo v denar

DETROIT, Mich. — V letošnjem mesecu je bilo prodanih več avtomobilov kot kdajkoli v preteklih letih. Kljub stalnim pozivom k varčevanju energetskih virov, so kupovali pretežno srednje in velike avtomobile, ki porabijo veliko goriva.

Pri kupovanju malih avtomobilov so kupci dajali prednost uvoženim iz tujine, zlasti dobro so šli v denar japonski. Ker domači mali avtomobili niso pritegnili dovolj števila kupcev, sta Ford in Chrysler bila prisiljena produkcijo teh omejiti in sta nekaj tovarn za ta teden zaprli.

Vremenski prerok

Pretežno jasno in toplo z najvišjo temperaturo koli 80 F (27 C).

PRVI GLASOVI KRITIKE — Državni tajnik Cyrus Vance je bil deležen po povratku z razgovorov v Moskvi prve javne kritike. Prenekeateri ga dolžijo odgovornosti za neuspeh razgovorov, ko so ga ob njegovem imenovanju decembra lani vsi hvalili kot "skusnega" v zunanji politiki.

Saharin bo izjema?

Saharin utegne biti na razpolago na recepte za sladkorno bole, če bodo njegovo prsto prodajo prepovedali.

WASHINGTON, D.C. — Po zakonu mora Uprava za hrano in zdravila prepovedati vsako živilo, ki se izkaže škodljivo človeškemu zdravju. Raziskave so pokazale, da saharin povzroča rak pri živalih in po vsem so-deč tudi pri ljudeh.

Uprava za hrano in zdravila je objavila te podatke in napovedala, da bo saharin prepovedala. Proti temu se je dvignil močan odpor v industriji sladkih pijač in nekaterih živil, zlasti pa ljudi, ki imajo sladkorno in zato sladkajo svojo hrano in pijačo namesto s sladkorjem s saharinom. Ker ni na trgu nobenega drugega enakovrednega umetnega sladila, zahtevajo vsi ti, naj ostane saharin v rabi.

Tako celo del zdravstvenih strokovnjakov misli, da bi prepoved saharina napravila več škode kot koristi. Premnogim bi prepoved proste prodaje saharina "zagrenila" življenje in verjetno le zelo redke zavarovala pred rakom.

V Kongresu, ki je razpravljal o tem vprašanju, so odločitev odložili v pričajanju, da bo mogoče najti zadovoljivo rešitev brez posebnega zakona. Nekateri predlagajo, da naj bi bil saharin za sladkorne bolnike na razpolago v lekarnah na recepte.

Primanikljaj v zveznem proračunu bo manjši

WASHINGTON, D.C. — Zakladni tajnik M. Blumenthal je dejal, da bo primanjkljaj v tekočem zveznem proračunu ostal izpod 68 milijard dolarjev, kot je bil predviden v začetku leta. Povedal je, da so izdatki manjši, kot so bili predvideni, dohodki pa rastejo, ko se oživlja narodno gospodarstvo in število zaposlenih raste.

Gromiko poide v Indijo

MOSKVA, ZSSR. — Tu je bilo objavljeno, da bo zunanji minister Andrej Gromiko pred koncem tega meseca uradno obiskal Indijo. Očitno hoče ugotoviti položaj sovjetsko-indijskih odnosov, ko je Indija dobila novo vlado.

Španija dovolila komunistično partijo

Po 38 letih je Španija dovolila komunistični partiji redno delovanje.

MADRID, Šp. — Španska vlada je preteklo soboto izdala komunistični partiji dovoljenje za redno delovanje z vpisom v seznam političnih strank. Prepovedana je bila skozi 38 let, vse od konca državljanske vojne, v kateri je zmagal gen. Franco nad komunisti in njihovimi zavezniki, ki so hoteli Španijo izgraditi v "ljudsko republiko".

Dovolitev delovanja komunistični partiji pomeni nov, dolg korak k demokratičnim svobodam v Španiji, ki so jih začeli postopno uvajati po smrti gen. Franca.

Komunistična partija, katere voditelj Santiago Carrillo je bil v času objave v Parizu na obisku nekega bolnega sorodnika, je začela naglo organizirati svoje pristaje po vsej Španiji, da bo čim boljše pripravljena za splošne parlamentarne volitve letošnjo pomlad. Podobno kot italijanska in francoska partija proglasa tudi španska svojo neodvisnost od Sovjetske zveze in pripadnost političnemu pluralizmu in demokraciji.

Novi grobovi

Tom Raplenovich

V Western Reserve nagovališču v Kirilandu je po dolgi bolezni umrl 87 let star Tom Raplenovich s 1131 E. 66 St., kjer je živel 48 let, rojen v Stojdrugi v Jugoslaviji, od koder je prišel v ZDA leta 1908, mož Mary, roj. Noselice, oče Thomasa, Ann Hornung in Zore Droup, 3-krat stari oče, brat Elle Brately in pok. Miloša, zaposlen kot delavec pri U.S. Steel Corp. skozi 24 let pred svojo upokojitvijo leta 1956. Z ženo sta letos v februarju obhajala 61-letnico poroke. Pokojnik je bil član Hrvaškega kluba upokojencev. Njegov pogreb bo iz Zeletovega pokopnega zavoda na 6502 St. Clair Avenue jutri, v sredo, ob desetih na pokopališče Vernih duš.

Prehod k premogu doslej ni uspešen

WASHINGTON, D.C. — Napor zvezne vlade tekom zadnjih treh let, da bi pripravila elektrarne in druga podjetja k opustitvi uporabe olja in plina kot goriva in ta zamenjala s premogom, je bil neuspešen. Niti ena sama elektrarna ni začela doslej uporabljati premog namesto olja ali naravnega plina.

Carterjev sin v Kini

PEKING, It. — Sin predsednika ZDA Chip Carter je prišel sem v 18-članskem zastopstvu ZDA, v katerem je 10 kongresnikov. Mladi Carter je prinesel osebno sporočilo predsednika ZDA vodnikom LR Kitajske.

Libija išče boljše odnose z vlado ZDA

Predsednik Kadafi je ponovno izrazil željo po izboljšanju odnosov z ZDA, pa doslej naletel na hladen odziv.

TRIPOLI, Lib. — Libijski predsednik Moamar Kadafi je zagrejen musliman in zelo veren človek. V upanju, da bo dobil v prav tako zelo vernem predsedniku Jimmyju Carterju moza, s katerim se bo boljše razumel, je ponovno sporočil v Washington, da bi rad izboljšal stike in odnose z ZDA.

ZDA so potrdile sprejem sporočil, pa ostale hladne, ker dolžijo Kadafija in njegovo Libijo podpiranja mednarodnega terorizma in ugrabljanja letal. Libija je poleg Iraka in Alžirije glavna podpornica ene skupine Palestincev, ki odklanjajo Izraelu pravico do obstoja kot posebne judovske države.

Zastopstvo ZDA v Libiji vodi že od leta 1970. Ko so se umaknile ameriške čete z letalskega oporišča Wheelus na zahtevo Libije, odpravil poslov. Predlog Libije za pošiljatev poslanika v Washington, kar bi naj vodilo do pošiljatev poslanika ZDA v Tripoli, je Washington odklonil.

Trgovinski razgovori z Japonsko brez zaključka

TOKIO, Jap. — Pogajanja z Japonsko o prostovoljni omejitvi izvoza barvnih televizorjev v ZDA so bila končana brez uradnega zaključka, četudi je bil dosežen načelen sporazum.

Robert Staruss, ki je zastopal ZDA, je dejal, da bodo pogajanja nadaljevali v Washingtonu.

Italija se dogovorila z Irakom o nakupu olja

RIM, It. — Italija je sklenila z Irakom trgovinsko pogodbo, v okviru katere ji bo Irak prodal za 1,5 milijard dolarjev olja, pa kupil od nje raznega industrijskega in drugega blaga za 600 milijonov dolarjev.

Pogodba je močno v korist Iraka, toda za Italijo pomeni vendar vsaj delno kritje nakupa olja z blagom.

FRANCIJA PODPIRA ZAIRE

Francija je poslala pretekli mesec na prošnjo predsednika Mobutuja republiko Zaire večje količine orožja, sedaj pa je s svojimi vojaškimi letali prenesla 1500 maroških vojakov v to republiko, kjer bodo pomagali zavrniti sovražni vdor v Angolo. Francija ima v Zaire "vojaške učitelje".

PARIZ, Fr. — Vlada je razkrila v nedeljo, da so francoska prevozna vojaška letala na prošnjo Maroka in Zaire prepeljala iz Maroka v Zaire preteklo soboto 1500 maroških vojakov z vso opremo. Ti Maročani, dobro izveščani in opremljeni, naj bi pomagali republiko Zaire, ki nima posebno učinkovitih oboroženih sil, zavrniti vdor "katanških žandarjev" iz Angole v južno pokrajino Shaba (Katanga), ki se je začel 8. marca, pa ga domačim oboroženim silam republike Zaire ni uspelo zavrniti. Sovražnik naj bi zasedel in imel v svoji oblasti že okoli polovice cele pokrajine Shaba, nekdanje Katange, kjer je svoj čas gospodoval Moise Combe.

Objava predsednika Valerija Giscarda o francoskem prevozu maroških čet v Zaire je iznenadila, četudi je bilo znano, da je Francija podprla Zaire s pošiljo orožja in opreme v Zaire že pretekli mesec. Giscard je poudaril, da je Francija prevzela prevoz čet na prošnjo vlad obeh prijateljskih afriških držav.

V Parizu so razkrili včeraj tudi, da so v Zaire francoski "vojaški učitelji" že od časa pred sovražnim vdorom 8. marca 1977.

Maroko se je odločil za neposredno vojaško pomoč Zairu, ker je prepričan, da podobno kot pri vdoru v Zaire sodelujejo Kubanci tudi v gverilski vojni, ki jo vodijo nasprotniki Maroka v nekdanji Španski Sahari proti maroškim in mavretanskim četam. Predsednik republike Zaire Mobutu je objavil, da vodijo vdor v Shabo Kubanci, Portugalci in Rusi, in je zato prekinil diplomatske odnose s Kubo. Ta ima, kot je znano, v Angoli, od koder so "katanški žandarji" vdrl v Zaire, okoli 15.000 svojih vojakov, ki ohranjajo na oblasti levčarski marksistični režim Agostinha Neto.

V Kinshaso, glavno mesto Zaire, je prišlo zastopstvo Egipta, ki se pogaja z vlado Zaire o morebitni vojaški pomoči Egipta, če bo ta potrebna. Nekateri vestni govorijo o tem, da je Egipt pripravljen pomagati Mobutuju s 1500 egiptskimi vojniki, drugi sodijo, da bo pomoč omejena na svetovalce in opremo.

Iz Clevelanda in okolice

Na ogled —

S preteklim ponedeljkom, je uprava Amer. Domovine začela pošiljati večjemu številu rojakov in rojakin na področju Velikega Clevelanda list za 14 dni brezplačno na ogled z vabilom, da postanejo njegovi naročniki. Če hočemo Ameriško Domovino v sedanjem obsegu in obliki ohraniti, ji moramo pridobiti nove naročnike, ko stari umirajo.

Steele in Kilbana krivi —

Okrajna porota je po štirih dneh razpravljala sinoči odločila, da so obtoženi Robert L. Steele, bivši mestni sodnik v Euclidu, ter Owen J. in Martin A. Kilbane krivi umora Marlene Steele pred več kot osmimi leti. Vsi trije so bili obsojeni na do smrtne ječe. Zagovorniki obsojencev so prosili sodnika, naj obsojene pusti pod jamščino na svobodi, dokler ne bo odločeno o prizivu, kar pa je sodnik Joseph J. Nagra odklonil. Obsojeni bodo ostali 30 dni v okrajni ječi, da bodo lahko uredili svoje osebne stvari, nato pa bodo premešeni v državno kaznilnico.

East Ohio Gas odklaplja plin —

Uslužbenci East Ohio Gas Company so včeraj odklopili plin 31 gospodinjstvom, ki niso plačala računov in se niso sporazumela o njihovem plačilu, 209 pa so ga pustili, ko so se z njimi dogovorili o plačilu zapadlih računov.

Hotel bo preko poletja zaprt zaradi obnove —

Sheraton-Cleveland hotel, ki je dobil pretekli teden nove lastnike, bo od 1. junija do Delavskega dne zaprt za goste, ker ga bodo prenavljali in modernizirali.

Obletnica poroke —

Jutri, v sredo, obhajata g. Joseph in ga. Steffie Koncilja s 15611 Saranac Road 57-letnico svoje poroke. Mož je že od junija lani bolan in v bolnišnici oskrbi doma. K obletnici poroke naše čestitke z željami, da bi se slavljencu zdravje skoro izboljšalo.

Seja —

Društvo sv. Ane št. 4 ADZ ima sejo jutri, v sredo, ob 7.30 zvečer v navadnih prostorih. Po seji zabava!

V bolnišnici —

Mrs. Rose Sindelar, Bedford, Ohio, je dva tedna v Cleveland Clinic. Njeno stanje je kritično in zato obiski niso dovoljeni.

AMERIŠKO DOMOVINO v vsako slovensko družino v ZDA in Kanadi

čanje prepovedi trgovanja s Kubo kot koraku k vzpostavi normalnih odnosov z njo.

WASHINGTON, D.C. — Poslanik ZDA pri ZN Andrew Young je dejal, da se ZDA ni treba bati komunizma in sovjetskega vpliva v Afriki, zanj so kubanske čete v Angoli še vedno koristne za "ustaljevanje" tega predela. — Zdi se, da črni A. Young misli bolj na koristi črnih levčarjev v Afriki kot na koristi ZDA v Afriki.

JERUZALEM, Iz. — Predsednik vlade I. Rabin bo ostal na svojem mestu do časa po volitvah 17. maja, četudi je bil včeraj kaznovan z \$1.500 globe za kršenje prepovedi vzdrževanja denarnih vlog na tujem.

PAUL WARNEKE
Chief Disarmament
Negotiator

STANSFIELD TURNER
CIA Director

JAMES SCHLESINGER
Federal Energy
Administrator

TRIBE VAŽNI SODELAVCI — V Moskvi se deluje pri pogajanjih o omejitvi jedrskega oboroževanja z državnim tajnikom C. Vancem kot glavni pomočnik Paul Warnke, ki ga je izbral predsednik Carter za vodnika pogajanj SALT II. Adm. Turner, novi načelnik CIA, skrbno zasleduje, kaj počne Sovjetska zveza doma in po vsem svetu, J. Schlesinger, vodnik zveznega energetskega programa, išče pota, ki naj zagotove oskrbo ZDA z viri energije.

8117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., holidays, 1st two weeks in July

NABOCNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months
Friday Edition \$10.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 57 Tuesday, April 12, 1977

Sporazum o odprti meji

Osimski sporazum in njegova odobritev po obeh državah, Italiji in Jugoslaviji, je tako pomemben za Slovence in Slovenijo, da je potrebna njegova presoja z vseh strani in njegova ocena za slovenski narod in njegovo bodočnost. Predno se lotimo te obravnave, se nam zdi potrebno seznaniti naše čitatelje s stališči, ki ga je zavzela od tega sporazuma Zveza komunistov Slovenije, ki je za njegovo vsebino tudi edina odgovorna.

Znani slovenski komunist, bivši predsednik zvezne vlade v Beogradu Mitja Ribičič je o "osimskih dokumentih" objavil naslednjo politično oceno v beograjski "Medjunarodni politiki", ki jo je ponatisnilo ljubljansko "Delo" 19. marca 1977 pod gornjim naslovom.

II.

Najprej se je v obmejnem prebivalstvu in v političnih strukturah samega zamejstva, nato pa tudi širše prebivalja na površje prepričanje, da ni bistvo nerešene meje v njenem premikanju, teritorialnih pretenzijah in boju za pripojitev narodnostnega ozemlja, pač pa je moč bolj reševati probleme s postopnim spreminjanjem meje ločnice v mejo povezovalko, ki spaja narode in ljudstva. V kratkem času enega desetletja je odprto meja postala pomembna pridobitev prebivalstva in vseh naprednih sil na obeh straneh meje, pridobitev, ki bi jo lahko uknili samo za ceno težkega političnega spopada z interesi obmejnega prebivalstva.

Jugoslavija je bila prva socialistična dežela na svetu, ki je premagala komplekse manjvrednosti do kapitalističnega sveta, ki je odprla meje, dovolila svobodno gibanje prebivalstva in zaposlovanja po svetu, odpravila vizume z vsemi tistimi državami, ki so pristale na svobodnem medsebojni pretok svojih državljanov, odprla pa je tudi na široko vrata za gospodarsko, tehnološko, znanstveno, kulturno, športno povezovanje Jugoslovancev z vsemi kontinenti. Ni slučajno danes jugoslovanski potni list na črni borzi podzemlja najbolj cenjen in najdražji. Poleg širših mednarodnih razlogov zaradi popuščanja napetosti v Evropi, nadaljnje mednarodne afirmacije in notranje trdnosti socialistične Jugoslavije ter politične krepitve naprednih sil znotraj Italije je gotovo proces postopnega odpiranja meje in širkega bilateralnega gospodarskega in političnega sodelovanja vsebolj poluska iredentistične in nazadnjaške neofašistične sile v italijanskem prostoru in na Tržaškem v defenzivno in izolacijo. Nadaljnje vzdrževanje nekega odprtega potencialnega žarišča za avanturistične spekulacije z usodo Jugoslavije se je izčrpalo. Vsebolj je pričelo dozorevati pozitivno vzdušje, vzdušje zaupanja in volje po dokončnem sporazumu o meji, ki naj bi uredil še tista odprta vprašanja, ki so obstajala zaradi različnih tolmačenj določil mirovne pogodbe leta 1947, ustrevarjajoč na zapadni meji videz provizoričnosti in začasnosti.

Osimski sporazumi so, odstranjujejo negativne izkušnje in recidive preteklosti, potegnili pri oblikovanju svojih številnih dokumentov mnoge dosedanje pozitivne pridobitve in izkušnje; to so bile pridobitve skupnega boja proti fašizmu, to je bila izkušnja malobojnega osebnega in blagovnega sodelovanja, to je bilo sodelovanje občin in pobratimsko povezovanje šestdesetih jugoslovanskih in italijanskih mest, to je bil doseženi nivo priporjenih pravic slovenske in italijanske manjšine, ki sta bili pomembni subjekt v graditvi novih odnosov.

Osimski sporazumi predstavljajo pravi vzorec modernega dogovora prav zaradi tega, ker niso usmerjeni le v preteklost, ker ne razrešujejo samo starih nespornostnih in sporov, pač pa so prvenstveno usmerjeni v bodočnost, ustvarjajoč temelje za novo vizijo prihodnosti. Odprli so možnosti za nove oblike gospodarske in tehnološke integracije na področju, ki je bilo predvsem zaradi nerešenega obmejnega vprašanja in narodnostno zaostrenih odnosov gospodarsko in razvojno prizadeto, saj je znano, da niti domači niti mednarodni kapital ne more pretekati in dolgoročno investirati v kraje, ki so mednarodno pravno negotovi in zapleteni v spore.

Odprava hipoteke nerešenih mejnih problemov in ureditev varstva manjšinskih pravic za dele slovenskega in italijanskega naroda je ustvarila solidne temelje za trajno in solidno gospodarsko sodelovanje med Italijo in Jugoslavijo. V tem sklopu je tudi svobodna industrijska cena koristno sredstvo, ki bo v mnogočem olajšalo vključevanje in ekonomsko povezovanje tega področja na eni strani z evropsko gospodarsko skupnostjo, po drugi pa s celotnim jugoslovanskim zaledjem in širše proti vzhodu. Obenem je ustvarilo solidne temelje za skupne nastope z Italijo na tretjih tržiščih in z gospodarstvi nevrščenih dežel.

Ne gre torej le za to, da je bilo odstranjeno žarišče, ki je predstavljalo permanentno potencialno nevarnost za oživiljanje iredentizma, šovinizma in teritorialnih sporov, v katere se običajno vključujejo (če jih že ne začnemo) reakcionarni mednarodni krogi in blokove sile. Ne gre le za to, da se z Osimskimi sporazumi močno zmanjšujejo pogoji za umazano spekulantsko igro proti suverenosti nevršene Jugoslavije in njene samostojne izvirne socialistične graditve. Gre za več, gre za primer potrditve pravilnosti naše odprte zunanje politike sožitja in sodelovanja. Poosimsko obdobje bo na veliki preizkušnji, ko bo moralo pokazati, v kakšni meri bi se morala začeti uresničevati sklepna lista Helsinkov na vseh mejah in v vseh strukturah sodobne Evrope.

(Dalje sledi)

BESEDA IZ NARODA

IZPOD ZVONA SV. ŠTEFANA IN OKOLICE

Chicago, Ill. — Pomlad je tu, juhu, juhu... Tako se mi vsaj zdi, da nisem večno pomladno razpoložen. Sonce sije bolj toplo, vmes pa dež in pravo aprilsko vreme. In nevarnost tordadov prihaja... Toda eno drži, vedno ne bo grdo vreme, pa tudi sonce ne bo vedno sijalo. Tako je pač življenje. Za naš ubogi in majhen narod je še kljub Veliki noči Veliki petek. Ivan Cankar je zapisal: Velikega petka je bilo treba, da je prišla Velika Noč. Hočemo res slovensko pomlad? Mislim, da ni Slovenca, kateri bi ne želel slovenske pomladi. Doma, v trpeči domovini, si je iskreno želijo, če tudi ne smejo ganiti s prstom, niti piskniti ne iz strahu, da se ne bi znašli za zapahom. Primer slovenskega sodnika Franca Miklavčiča. Pesem poje: Pomlad že prišla bo... morda je ne bom dočkal ne jaz, pa tudi še mnogo drugih ne. Toda prišla bo kljub trdi zimi in aprilski muhavosti.

Urednik AD mi je pisal in med drugim rekel: "Upajmo, da bo pomlad požvela tudi nekoliko opešano zanimanje za slovensko stvar. Bog daj!" Zamislil sem se kar v duhu preštel možnosti, kako dvigniti zanimanje za slovensko stvar. Predvsem se moramo notranje vzdržati in iti vase ter ugotoviti, kako je z nami: ali smo še sploh Slovenci in če na to vprašanje lahko damo pozitiven odgovor, potem sledi nujno vprašanje, kaj lahko in celo moramo storiti, da bo slovenstvo res v nas globoko zavzelo.

Začnimo pri družini! Celica slovenske družbe in obenem tudi celica slovenske bitnosti je. Kako je s slovenscino doma? Govorite z otroci doma le slovensko? Ali vam otroci tudi odgovarjajo slovensko? Imate pri hiši slovenski časopis in slovenske knjige. Ni treba poudarjati, da tu mislim na naše Mohorjeve, Ameriško Domovino, Ave Maria in Slovensko državo. Hočite k slovenski nedeljski maši skupno z otroci? Pošiljate svoje otroke v slovensko šolo in se za delo te šole tudi zanimate? Hočite na slovenske prireditve? Ali upate v obraz povedati tistim, ki so se slovenstvu odpovedali, da ne ravna jo prav? Ali kdaj odločno tranite slovensko premočanje? Tu velja beseda S. Gregorčiča: "Besede niso nič, če sedam ne sledijo dejanja. K slovenski pomladi lahko mnogo pripomoremo mi sami. Sedaj je čas odločnih dejanj, borbenosti, zavzetosti za slovenski obstanek v Ameriki. Če bomo v tej smeri šli naprej, smemo upati na lepše in slovenstva doma in v zdomstvu."

Na zadnjo nedeljo v marcu, bilo je grdo vreme, je bila spet slovenska mladinska maša in po maši sestanek v spodnji cerkveni dvorani. Kljub dežju sem občutil v srečo pomlad, ko sem opazoval to našo mladino, ki se je predstavila. Kako lepo so nastopili. Sama otroška razigranost, da si nekoliko plaha. Otroški vrtec se je lepo predstavil: Deklamirali so pesmico Zabe in zapeli pesem Prvič v šolo.

Alenka in Majk Arko sta se tudi postavila in deklamirala pesmico Lepo je, Vrtec vodi ga. Vera Magajna. Srednji oddelek, ki ga vodi ga. Ana Gaber je v deklamaciji voščil nam vsem vesele Velikonočne praznike. Na stanku smo se spomnili tudi pisateljice Karla Mauserja. Ga. Ana Gaber je v lepem govoru prikazala lik pokojnika in njegovo pisateljsko delo. Ga. Nanda Pucova je podala dve Mauserjevi pesnitvi Srečanje in Molitev, dr. Lojze Arko pa Pomladno hvalnico. Ravatelj šole g. Andrej Remec je prosil starše, da bi posvetili nekoliko več pozornosti slov. šoli, zlasti da bi se zanimali kaj se otroci v šoli učijo in kakšne domače naloge imajo. Tudi je nakazal kaj slovenska šola pripravlja za bodoče. Prav pomladno razpoloženje je vzbudilo v meni, ko sta brala berili Helena Puc in Stanči Simrayh. Helena, dasi majhna, komaj smo jo videli izza pulta, je brala tako lepo in glasno, da smo jo občudovali. Tudi Stanči je dobro opravil. Darila sta prinesla k oltarju Majk Vlašič in Marko Modic. Prihodnja mladinska maša bo v nedeljo 24. aprila. Darovana bo za pokojnega pisatelja Karla Mauserja.

Društvo Sv. Ane, podružnica šte. 170 KSKJ je v nedeljo, 27. aprila proslavilo 55-letnico obstanka s sveto mašo in banketom v veliki farni dvorani. Sv. mašo in pridigo je imel p. Fortunat iz Lemonta. Bila je slovenska. Škoda, da niso povabili cerkvenega pevskega zbora, ki bi slavnost še bolj povzdignil. Sv. maši je sledil banket. Toli ko ljudi je bilo, da so komaj našli prostor. Po kosilu je bil program. Predstavljeni so bili glavni odborniki KSKJ: g. Edvard Kučič, glavni tajnik Košmerlj, član finančnega odbora g. Zor, Ludvik Leskovar in R. Pucelj. Uvodoma so zapeli ameriški in slovenski himno ob spremljavi Johna Litvina, ki igra trompeto. Slavnostni govor je imel predsednik KSKJ g. Ed Kučič, govoril je tudi Ludvik Leskovar. Nastopila sta mladi Michael Petek s harmoniko in John Litvin s trompeto. Zal, da je odspadel nekaj točk, ker ni bilo na razpolago klavirja. Navdušili so pa vse pesalci SARC, ki so v lepih narodnih, nošah, med njimi so bile tudi prekmurske, zaplesali nekaj prav lepih narodnih plesov. Ples so spremljali tudi s petjem. Zeli so burno odobravanje — zasluga gre je. Corine Leskovar in godbi J. Arko. Društvo Sv. Ane ima 394 odraslih in 101 mladinskih članov. Je edino društvo, ki je še slovensko in ima velike zasluge tudi na verskem področju. Naše čestitke odbornikom in članstvu!

Ne pozabite, da bo na belo nedeljo 17. aprila v veliki svetovestfanski dvorani Baragovo kosilo. Vstopnice so po \$5.00, za otroke polovična cena.

Ga. Pepca Amon, ki živi v Glenview, Ill., je bila nedavno doma v Brežah pri Ribnici na Dolenskem, kjer je obiskala

svojo bolno mater Heleno Škrbec. Komaj je prišla domov, je dobila sporočilo, da ji je mama umrla dne 12. marca. Bila je stara 86 let. Pokojnica zapušča hčer Pepco, sina Ivana v Minnesoti, sina Jožeta v Avstriji ter hčerko Faniko v Ljubljani. Sožalje!

Da ne bom predolg, naj bo danes pika. Prihodnjič bom nekaj napisal o slonih in oslih, če se mi bo zljubilo. Lepo Vas pozdravlja.

"Toti Stajerc"

Lemoniske droblinice

Oče, odpusti jim!

Vesela Aleluja je utihnila. Zamrle so tudi žalne popevke Velikega petka, a v globini src še vedno zvenijo Jezusove besede: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. To so važne besede, saj so privrele iz presv. Srca, ko je še komaj utripalo. O tem bi morali pogosto razmišljati, ker ta Jezusov vzkič je njegova oporoka, recept za našo časno in večno srečo. Vsi prosimo Boga, naj nam odpusti. Uslišani bomo samo pod pogojem, ki nam ga stavi Bog: Odpustim ti, ako tudi ti odpustiš! Ni drugega izhoda. Brez odpuščanja bližnjemu ni božjega odpuščanja. Poglobimo se v to resnico!

Ko je Herod nadel Jezusu obleko norca, je Kristus molčal. Rablji so mu razmesarili hrbet, da je krvavel iz tisočernih ran, a ni bilo pritožbe iz njegovih ust. Niti takrat, ko so se mu trni zarili v lobanjo in so ga rablji in vojaki zasramovali, ga bili po obrazu, pljuvali vanj, je Jezus molčal. Nobene besede v svojo obrambo. Ko so ga nazadnje približali na križ, ni tožil, molčal je. Ko so se mu rogali farizeji in drugi voditelji naroda in naslušana, ponorela drhal, in ga zasmehljivo vabila, naj stopi s križa in pokaže svojo moč, je molčal.

Kako čustvo mu je nazadnje le odprlo s krvjo obrobljene ustnice? Ali je bila prošnja, da bi se ga usmilile? Ali je bila grožnja, maščevanje? Morda je bila želja po pravici? Nič takega! Bil je vzdih odpuščanja rablji: "Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo."

Z našega vidika je bilo to veliko junaštvo, ko vemo, kako strašne bolečine je trpel. Mislili bi, da je odpuščanje sovražniku višek krščanstva. Pa ni! To je temelj krščanstva, ker se nikdo ne more imenovati kristjan, ako ne odpusti. V Sv. pismu je zapisano, da kdor ne odpusti, mu ne bo odpuščeno.

In vendar živimo, kot bi ne poznali prošnje "očenaša": "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom." Dve ženi pomakata roko v cerkvi v isti škropilnik. Zunaj pa se te roke branijo stisniti v pozdrav. Dve osebi se bližata obhajalni mizi. O Bog! Zunaj pa se ne marata srečati, ali pogledata ystran brez pozdrava, brez smehljaja. Kot bi se srečala dva ledenika. Priidejo osebe, ki so bile nekoč v prijateljskih odnosih, ki devetdesletnici Matere božje. Njih ustnice pobožno sepečejo krasne molitvice k Mariji. Istih ustnic pa bi ne mogel niti z dietom odpreti, da bi spregovorile lepo besedo v pozdrav.

Misjonar pridiga v cerkvi in prosi darov za svoj misijon. Obek sovražni stranki sežeta globoko v žep. Njihovi domovi so katoški. O tem pričajo razni časopisi in misijonske revije, ki pomagajo širiti vero po Afriki, Indiji, Madagaskarju itd. Kako čudno nasprotje naše vere, ko ljubimo tujce, naše lastne ljudi po sovražnosti. Morda so to člani naše družine, naše fare, naši sosede... Kaj pravi naša vest?

Skušamo spraviti dva nasprotnika. "Dobro, bom odpustil, a pozabil ne bom!" To pomeni, da bo skušal povrtni "zob za zob". Čuvati v srcu spomin na krivico, ki smo jo pretrpeli in ga držati svežega, ni

nobeno odpuščanje. "Bog pozabi" naše grehe, to moramo tudi mi storiti. Se kdo izgovarja: Vi ne veste, kaj mi je ta človek storil. Bistveno ne pomeni, kaj mi je on storil, s čim je mene ali tebe kdo razžalil — važno je, da Bog pravi: Odpusti! Mi ne odpuščamo, ker imamo mi prav in so drugi krivi, ampak edino zato, ker je to božja zapoved. On hoče, da ljubimo svoje sovražnike radi Njega, iz ljubezni do Njega.

Ne negujemo spomina na nam prizadeto krivico. Mislimo na druge dogodke, ki so nam bili v veselje. Saj smo že toliko lepega doživeli v življenju. Počasi bo spomin na krivico obledel. Dobro si je priklicati v spomin, kolikokrat in kako hudo smo tudi mi žalili Boga. Ako smo obžalovali grehe in popravili krivico, se poboljšali, nam je Bog odpustil. Ni nas vrgel v pekel, kot smo zaslužili. Odpustiti iz srca sovražniku bo mnogo lažje, ako se spomnimo prilike o služabniku, kateremu je gospodar odpustil velike dolgove, on se pa ni usmilil tovariša, ki mu je bil dolžan majhno vsoto. Najbolj učinkovito sredstvo pa je molitev. Molimo za sovražnika.

Recimo, da moramo odpustiti zločin, npr. ako bi kdo umoril našo mater. V prvih urah, ko bi to zvedeli, bi bili tako prizadeti od groze in bolečine, da bi ne bili odgovorni za vse, kar bi takrat prišlo iz naših ust. A ko razum zopet zasede svoj prostor in moremo zopet pametno presojati, bi morali odpustiti. Nam nerazumljivo bi pa bilo, ako bi se morallec skesal in obžaloval svoj zločin, bi ob svojem času slovesno vkorakal v nebesa. A mi? Ako bi umrli s sovraštvom v srcu, bi se nam nebeska vrata pred nosom zaloputnila. Greh, ki ga niti nebesa ne morejo odpustiti, je v sovraštvu zakrknjeno srce.

Samo norec bi mogel trditi, da je lahko odpustiti. Je težko, a je mogoče z božjo pomočjo. Umiral je Indijanec, ki je bil smrtno ranjen v boju. Obiskal ga je misijonar, ki ga je že dolgo pripravljval za krst. "Oblij me z vodo, da bom šel v nebeska lovišča," je zaprosil. "Ali odpustiš tistim, ki so krivi tvoje smrti?" "Ne, tega pa ne morem!" Duhovnik se je trudil, da bi ga omečal. Šele, ko je misijonar razložil poglavarju, kako je Jezus odpustil tistim, ki so ga kržili, so je vdal. Poklical je svoje podložne in jim zapovedal, da se ne smejo po njegovi smrti maščevati. V roku so

Ivan Cankar

Legenda o Kristusovi suknji

Ko je Kristus umrl, so vadljali pod križem vojščaki za njegovo suknjo. Dobil pa je vladjo Markus iz Panonije. Kristusova suknja je bila se šita iz grobega rdečega sukna, rezana vsa iz enega kosa. Sivala jo je Marija sama, ko je bilo Kristusu sedem let. Na rdečo suknjo so padale njene rdeče solze, ko je mislila na sinovo trpljenje in smrt. Tistih solz ni bilo moči izbrisati, poznajo se še dandanes. Kristus je oblekel suknjo in jo ni slekel petindvajset let. Kakor je rasel, tako je rasla suknja čudežno z njim. Nosil jo je, ko je tolažil žalostne, odpuščali grešnikom, lečil bolnike, dramil mrtve. Tudi jo je nosil, ko je obek krvave solze na Oljski gori in ko je nastopil pot na Golgota.

Markus iz Panonije si je ogrnil Kristusovo suknjo, da bi se izkazal pred vojščaki. Ali komaj jo je ogrnil, ga je zbolelo srce in njegove oči so izpregledale. Odpasal si je meč, ni slisal za smehovanja, ne hudih besed in je šel, kamor ga je gnalo spoznanje.

Videl je krivico, ki je prej ni videl; videl je, da so deležni trpljenja in križa tisti, ki lajšajo trpljenje trudnim in nošijo križ omagajočim; in videl je, da bo njih plačilo večno in nezasišeno veselje; in nazadnje je videl

se držali gesla: Življenje za življenje. Misijonar je zdaj krstil poglavarja, katerega duša, oblitata s krstno vodo, je odletela v nebesa. Indijanci so držali obljubo, ki so jo dali poglavarju. Sovražna rodova sta se spravila.

Ljudje včasih odlašajo z odpuščanjem. To ni dobro! Vsakokrat, ko molimo očenaš, prosimo Boga, naj nam odpusti, kot mi odpuščamo, torej prosimo za svojo obsodbo, naj nam ne odpusti. Včasih morda molimo, a nas Bog ne usliši. Zdi se, da je telefonska žica med nebo in nami pretrgana. Morda je vzrok to, ker smo tudi mi pretrgali stiko s svojim bližnjim. Večkrat je glavni vzrok tega, ker smo preveč ponosni in nas vsaka malenkost užali. Včasih naprami domišljija iz krtine hrib. Na "ego" je ranjen. Ko bi večkrat premišljevali Kristusovo trpljenje, bi videli, kako zelo je trpel po nedolžnem, a ni prenehal ljubiti nas, ki smo bili krivi njegovih bolečin. Ko bi se večkrat spomnili, da smo tudi mi grešniki, bi nam prišla beseda odpuščanja laže iz srca.

Ravno včeraj sem čitala življenje sv. Janeza Kapistrana, ki ga zgodovina pozna kot rešitelja Beograda. L. 1456 so ga oblegali Turki. Kapistran je nosil zastavo z imenom Jezusovim in v tem Imenu je bila toliko moč, da so krščanski vojaki pošteno naklestili Turke. Vsaj nekaj časa so Slovenci in Hrvati prosteje zadihali.

Janez Kapistran je bil sin bogate plemiške družine. Bil je zelo izobražen in je postal advokat in pozneje sodnik. Bil je tudi poročen. Neko noč se mu je v sanjah prikazal Kristus in mu naročil, naj postane franciskan in reformira franciskanski red. Z dovoljenjem žene — trok nista imela — je stopil na red. Prej je pa še dosegel, da sta se njegova družina in neka druga družina, ki sta se že dolgo sovražili, spravili. Takrat je bila še v Italiji krvna osveta. Sovražniki so umorili Janeza štiri brate in zažgali njegovo dve hiši. Se je Janez maščeval in plačal milo za drago? Izpride vsem odpustil in dosegel, da so tudi njegovi sorodniki odpustili in je bilo s tem konec krve ne osvete med družinama in se zdaj lahko vsi člani obeh družin živeli v miru — ko so se prej vabili za svoje življenje. Odpustimo — da bo tudi naš Bog odpustil!

s. M. Lavoslava

Ivan Cankar

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Nekdaj in danes

Ko pišem te vrstice, smo v velikem tednu. Imam občutek, da se nas je veličina teh dni včasih bolj dotaknila: kot da bi v svojem bitju zaznali, da Stvarnik trpi, da reši stvar. Na občutkih žalosti, da mora Nedolžni trpeti, je pa plavalo upanje, da je blizu vstajenje.

Sedaj nas pa tok življenja tako zaposluje, da kar pozabimo iti vase, da ni časa in ne prilike za zbrano misel, ki bi nas same priklenila trpeči božji žrtvi in nas ponesla Zmagi nasproti.

Ali ni to tragika modernih dni!? Pravijo, da je brezposelnost v deželi, pa še nisem nalezela na človeka, ki bi mi rekel, da nima kaj početi. Slišim pa pritožbe ljudi, da so prezaposleni. Ena in druga skrajnost je zlo, ki nas trga na dvoje, da pozabljamo, da sta duh in materija ena celota, da smo ustvarjeni iz vseh in za večnost, za trpljenje in za zmago, skratka za polnost življenja, ki je človeško prepojeno z božjim.

Pri Mariji Pomagaj je v tem tednu duhovna obnova: molitev, maša in pouk. S poukom se trudi profesor dr. Jože Plevnik D. J., a navala k temu pouku ni, kljub "rastoči brezposelnosti". Kdo bo pa nakupil vse potrebno za praznike? Tudi v drugi slovenski župniji, pri Brezmadežni na zahodnem delu mesta, verniki obnavljajo svojo duhovno plat, da bi postali novi ljudje, da bi zginili stari človek. Z njimi se trudi oče Fortunat Zorman OFM. Tudi tam cerkev nudi več prostora, kot je odjemalcev.

Za Veliki petek in za Veliko noč nas bo pa obiskal in nas pomagal reševati iz človeške revščine naš škof dr. Alojzij Ambrožič. Imel bo glavno veličnostno mašo s pridigo. Njegova beseda in njegova navzočnost bosta povzdignili zunanjo slovesnost vstajenjskega praznika. Por.

Nekaj malega novic

Slovensko gledališče je trikrat nastopilo v Torontu s klasično grško igrjo "Antigono". Na Cvetno nedeljo popoldne je bila na odru pri Mariji Pomagaj. Človek bi pričakoval, da bo odzival na veliko požrtvovalnost igralcev velika udeležba gledalcev. Pa so danes duhovne dobrine tako malo cenjene.

Cvetna nedelja pri Mariji Pomagaj je bila nedelja žena in deklet. Celo dopoldne so kuhale in stregle v cerkveni dvorani ter delile domače prehrabene dobrote in tako povezovale ljudi v dobrem poznavanju. Kat. ženska liga v župniji je res močno delavna skupnost in gibalna sila med farani.

Isto nedeljo popoldne je bil pri Brezmadežni letni zbor članov starostnega doma. Priprave za tak dom, ki se imenuje Lipa, vodi pripravljalni odbor, ki mu predseduje g. Franc Cerar. V preteklem letu je odbor pripravil nekaj uspešnih zadev in je odbor tako pomnožil začetni kapital doma.

Ustavil sem se v Slovenski pisarni na 618 Manning Ave., da vidim, kakšne knjige prodajajo. Odkril sem novost: ZBRANO DELO, France Balantič. Knjiga je zelo lepo urejena, njena zunanost prijetna in obsega 230 strani. Je naravnost krasno darilo človeku, ki se zanima za umetnost slovenske besede, izražene v obliki poezije. Stane vez. \$5, broširana pa \$4.

Povedali so mi tudi, da imajo še nekaj malega ZBORNIKOV Svobodne Slovenije po \$12. V soboto pred Cvetno nedeljo

pa smo imeli Slovenci v Torontu že prvo letošnjo oheet. Poročila sta se gđc. Vanda Koščak in g. Viktor Zakrajšek. Poroka in poročno slavlje je bilo v župniji Brezmadežne s čudodelno svetinjo. Velika dvorana je bila polna svatov, ki so mladoporočencema želeli vsega dobrega in lepega na skupni poti.

Življenje je spreminjanje. Kdor hoče biti popoln, se mora često spreminjati, je dejal kardinal Newman.

Človek je čredna žival in to bolj po duhu kot po telesu. Na sprehod bi se šel sam, toda redki so, ki so pripravljeni sami stoje zagovarjati svoje mnenje. (George Santayana)

Kramolk razstavlja

TORONTO, Ont. — Znani slovenski rojak slikar Ted Kramolk razstavlja od 1. do 30. aprila 1977 svoja dela, pokrajine, slike, osebe, pa tudi tiske v Gallery Ingenu na 577 Mt. Pleasant Road, Toronto.

Vsi rojaki in rojakinje so vabljeni na to razstavo.

Ted Kramole je priznan umetnik, katerega dela so v National Gallery of Canada in v Art Gallery of Ontario.

K. D.

Torontski "diplomati"

TORONTO, Ont. — V "Dolenjskem listu" je bila 20. januarja 1977 objavljena fotografija slovenskega Torontčana Leona Fisterja skupaj s konzulom Stanetom Lenardičem iz Clevelanda in konzulom Igorjem Cvelbarjem iz Toronta ter pisem članka interview-ja "Med Dolenjci v Ameriki" Jožem Prešernom, urednikom ljubljanske "Rodne grude". V tem intervjuju je med drugim dejal:

"Eden takih, ki gledajo na Jugoslavijo s pravo svetovljansko širino, je Leon Fister iz Toronta. V Kanadi je danes on tudi eden izmed stebrov kanadsko-slovenske skupine za kulturne izmenjave, društva, ki ima morada od vseh najbolj izčiščen odnos do prve domovine. Sele, ko podrobno spoznaš njegovo delo, si lahko predstavljaš, kako dragoceno je, da imamo med našim izseljenstvom take ljudi." Po popisovanju njegove izselitve preko nemškega begunskega taborišča, kjer so sprejeli samo take, ki so obrnili hrbet vzhodnim režimom, Leon Fister nadaljuje: "Se veliko lepše pa bi lahko živeli v Kanadi, ko bi se tukaj ne naselila tudi razna belogardistična nesnaga."

Tako filozofira "slovenski stebel s svetovljansko širino", od katerega pa lahko tudi "nesnaga" in njeni potomci kupijo vstopnice na prireditve Slovensko-kanadskega društva za kulturne izmenjave.

I. P.

Beg iz mest v ZDA

Po podatkih urada za popis prebivalstva se je v minulih petih letih znižalo število prebivalcev Baltimora za 4,6, New Yorka za 4,2 in Washingtona za 5,4 odstotka.

Podatki iz New Yorka kažejo, da so prebivalci obremenjeni z visokimi dajatvami, oblasti pa ne morejo zagotoviti potrebnih občinskih storitev. Podobne težave so tudi v drugih mestih.

Nekaj tovarn je zaprlo vrata, več javnih služb je znižalo število zaposlenih, ljudje odhajajo iz mest tudi zaradi nezaposelnosti. V minulih desetih letih se je iz New Yorka izselilo 45 velikih družb, prav tako pa tudi celotne več zatečnih podjetij.

S spominske proslave za Karla Mauserja v župniji Brezmadežne v New Torontu

Na spominski proslavi za pokojnim Karlom Mauserjem, ki jo je pripravila Zveza katoliških mož in fantov v župniji Brezmadežne v New Torontu 28. marca 1977, je imel g. Stane Pleško sledeči govor:

Ko sem bil pred nekaj tedni naprošen za tole predavanje, sem bil v zadregi: odkloniti nisem mogel, govoriti o pokojnem pisatelju Karlu Mauserju pa tudi ni lahka stvar. Sprejel sem le iz zavesti, da smo mu vsi veliko dolžni.

Težko je govoriti o človeku, ki je bil pred nekaj meseci še med nami. Poznali smo ga. Vsem je hotel biti brat in prijatelj, pa je bil dostikrat namenoma spregledan. Kot eden od nas se je ubijal za kos kruha, garal je, pisal ter se razdajal vsem, slovenska srenja pa je dostikrat šla mimo njega brez besede. Morda nam je bil preblizu, zato ga nismo videli, gotovo pa smo premalo cenili njegovo delo.

Ceprav smo zadnje tedne iz časopisov marsikaj zvedeli o njegovem življenju, ne bo odveč, če se tudi tu ustavimo vsaj pri vidnejših postajah njegovega življenjskega pota:

Karel Mauser se je rodil 11. avgusta 1918 leta v vasi Zagorica pri Bledu. Ob smrti je bil torej star 58 let. Njegov oče je bil orožnik, zato se je družina večkrat selila. V osnovno šolo je hodil v Gorje, pozneje so se preselili v Podbrezje pri Sednartu. Od tu se je dnevno vozil kot vagonar v gimnazijo v Kranj, 8. razred in maturó pa je končal na klasični gimnaziji v Ljubljani. Tu je vstopil v bogoslovje, kjer je ostal 9 semestrov in prejel že nižje redove. Septembra 1943 je bil zajet na Turjaka in z drugimi jetniki prepeljan v Kočevje. Po nekaj mesecih partizanske ječe se je vrnil v Ljubljano, toda ne več v semenišče, ampak je dobil službo v Jugoslovanski tiskarni kot korektor in sourednik Slovenske knjižnice. Tu se je tudi oženil. Po skupščini 3. maja 1945 so Nemci zasedli tiskarno in je bil tudi on med zajetimi talci. Zaradi bolezni na ledvicah je ostal doma. Ponujali so mu učiteljsko mesto, pa je odklonil in šel raje kmetovat v Trboje na dom Stanka Novaka, kjer je kot dni nar preživljal sebe in družino.

Malo pred Božičem leta 1945 so komunisti očeta izgnali zaradi nemškega imena. Kot hranitelj je moral z njim tudi Karel in vsa družina. Angličji jih niso hoteli sprejeti in so jih vrnili v Slovenijo. Komunisti so poskusili v drugič "na črno" pri Hodošu, pa spet ni šlo. Nazadnje so jih porinili čez madžarsko mejo in so bili v stalni nevarnosti pred sovjetsko mejno stražo. S težavo se jim je posrečilo priti v Gradec in od tam v taborišče Rottenmann. Tu se je družina razbila. V Eisenzeru je kmalu umrl oče, Karla pa je po naključju odkril msgr. Jagodic in ga spravil v taborišče Lienz, pozneje pa v Spittal. Tu je delal kot gozdni in cestni delavec. Leta 1950 je prišel v Cleveland, kjer je dobil službo v clevelandski tovarni svetrov. Tu je delal vse do prve srčne kapi leta 1973. Lansko leto je še zadnjič (tretjič) obiskal Argentino, kjer je doživel enega od redkih veselih presenečenj, ko ga je argentinska slovenska mladina počastila kot umetnika slovenske besede.

Ko so mu zdravniki naravnost povedali, da se njegovo zdravstveno stanje ne bo izboljšalo razen z uspešno takozvano "open heart" operacijo, se je odločil tudi za to. Rad bi nam še naprej razdal širine in globine svojega duha, zelo verjetno pa je videl konec poti, zato je hotel združiti in potrditi vse svoje življenje in delo, ko je svojim najbližjim govoril nakako takole:

"Trdno stojim za vsem, kar sem v svojem življenju govoril in pisal. Le kako bi izgledal pred ljudmi, če bi zdaj klečnil, ko je na mene samega padla preizkušnja trdnosti vere v Boga in posmrtno življenje! Vem, če mi vse molitve dobrih duhovnikov, ki po celum svetu molijo za moje zdravje, in v nebesih priprošnje Barage in Rožmana, ne bodo pomagale, potem je taka božja volja, da prihrani meni in moji družini veliko trpljenja. Tukaj bom zapustil veliko prijateljev, še več jih bom našel tam. Smrt — kakšna milost božja! Gledal bom Boga, videl Marijo — kakšna nebeska blaženost! Jaz sem pripravljen..."

Takega ga je Bog sprejel v petek, 21. januarja 1977 ob sedmih zvečer.

Karla Mauserja ni več. Spet se je od našega slovenstva odkrušil velik kamen. Čim bolj gledam praznino, ki je nastala za njim, bolj čutim, da je omahnil umetnik, edinstven po življenju, še bolj čudovit v svojem ustvarjanju. Ob njegovi smrti je vzdihnila vsa slovenska Amerika, severna in južna, z nami pa Koroška in morda najmanj Slovenija sama, ker se neče zavedati, kako velikega glasnika njenih lepot in življenja je izgubila s Karlom Mauserjem. Vse je položil v svoje knjige in nam vse dal z željo, da bi njegova beseda ohranjala naše slovenstvo, vanj dihalo lepoto in duha, ki vse oživlja in ohranja v ljubezni.

Če hočemo Mauserja pogledati kot človeka, ga bomo našli v njegovih povestih. Vse so verna in neopacena slika resničnega življenja, ki ga je ali živel sam ali pa gledal v drugih. Povsod ga vodi brezprimerni idealizem, skromnost in pripravljenost vedno in povsod pomagati svojemu bližnjemu v potrebi, prav kakor se je naučil v bogoslovju pri karitativnih obiskih revežev v ljubljanski Sibiriji. Kjer so bili reveži, tam je hotel biti on, revež med reveži, trpin med trpečimi — njim v vsem enak.

Najbolje bo, če s tem v zvezi omenim najbolj perečo točko Mauserjevega življenja: odgovor dal se je duhovniškemu poklicu. Slovenci smo mojstri v streljanju na take stvari in radi hitro odločimo: ljubezen je prišla vmes. Če je torej ali ne, tega nisem mogel ugotoviti, ostane pa dejstvo, da se ni odpovedal duhovniškemu poslanstvu. To poslanstvo je ostalo v njem tako globoko zasidrano, da je dalo značaj njegovemu življenju in pečat vsemu njegovemu pisanju. Vse piše v strogem duhu slovenske katoliške tradicije... hoče biti zdrav kot zemlja in dober kot luč... in hoče po Bogu v umetnosti iz ljubeznijo domovini kot svečenik, predvsem pa biti služabnik in glasnik trpečih in ponižanih.

Karel Mauser je umetnik v vsem svojem bistvu. Pisanje mu je bila taka življenjska nužnost kot kruh in zrak. In tega svojega kulturnega poslanstva se je dobro zavedal. Svoje talente je izrazil do zadnjih možnosti, čeprav tega ni obešal na veliki zvon. Tudi tu se je izkazal umetnika, ki se je zastoj razdal in ni čakal na pohvalo. Navadno smo ga iskali, kadar smo ga rabili. Od Slovencev je bil — da se zelo milo izrazim — vse preogosto izkoriščen, ker pač ni mogel odreči nobene prošnje. Bojim se, da ga bomo zdaj, ko

na njegove usluge ne moremo več računati, prav mi našli preveč preprostega in ljudskega in premalo učenega, kajti slovenska nehvaležnost ne pozna meja.

Nam v sramoto so ga tuji že v življenju poznali bolj kot mi. Svecarski pisatelj, duhovnik Smid, ki je Mauserjevo povest Kaplan Klemen prevedel v nemščino, je o njem zapisal takole: "Predstavimo si visokošolca, katerega je usoda iztrgala iz njegovega poklica in njegove domovine, ter ga poglaj v vago-lesene barake begunskega taborišča. V noč brli sveča na zaboju, ki velja tudi za pisalno mizo. Kot veter hiti svinčnik od vrste do vrste grobega zavrženega papirja. Ko je list poln, pade na tla. Čas je drag in kazalec na uri je pokazal že polnoč in t. e. Tako dela Mauser noč za nočjo, in ko po kratkem spanju zasije jutro, vzame na rame orodje cestnega ali gozdnega delavca, da zasluži dnino za preživljanje sebe in svoje družine."

Sam pa o sebi in svojem pisanju pravi tole:

"Prišel je čas, ko je treba zastoj pisati in tudi papir moraš sam kupiti. Tako jaz delam... Treba pa je nujno, da mi vozimo naprej in da se vsak po svoje mučimo, da obdržimo, kar se največ da. Perspektive torej niso najlepše. V tovarni delam vsak dan po 8 ur in v soboto po 5. Pa je že dovolj. Za pisanje pa so noči in redke proste ure..."

Pod temi res žalostnimi pogoji je njegova knjižna žetev dosegla 27 knjig, če vzamemo še nedokončani drugi del romana o Baragi.

Mauser je začel pisati že v srednji šoli in sicer pesmi: srednja šola, prva zatelebanost in pesmi, to gre navadno skupaj. Kot bogoslovec je pisal v Vrtec, v Rast in v Dom in svet. Za Slovencevo knjižnico je iz nemščine prevedel Federjevo planinsko povest Gore in ljudi. Za isto knjižnico je napisal povest Rotija in Domačija v globeli, kar pa ni izšlo in sta se rokopa izgubila v zmedti tistih časov, pesmi o domobrancih pa so ostale shranjene v zagodi nekih stopnic. Tako nam iz tistega časa ni ostalo nič, zato mnogi imenujejo Mauserja izrazito emigrantskega pisatelja, ker je s prozo začel šele v Rottenmannu, od koder je pisal za Koroško Kroniko.

To drži samo delno. Mauserja-pisatelja moramo iskati vsaj nekaj let prej. Kot bogoslovec je tisto sibirsko revščino videl in dojel kot nihče drugi. Kot idealistu je šel ves direndaj raznih vaških sejmov mimo njega, v srcu so mu ostali le strelji po- habljenih beračevih rok, spod-vite noge in velike solze slepih oči. Temu je sledilo trpljenje Turjaka in hudobija, ki jo je občutil v partizanskih zaporih v Kočevju. TO JE MAUSERJA ZLOMILO in ob vsem tem niti ni več važno, zakaj se ni vrnil v lemenat. Le pogejmo, kako se je v njem vse nagumadilo: na-hoče biti zdrav kot zemlja in dober kot luč... in hoče po Bogu v umetnosti iz ljubeznijo domovini kot svečenik, predvsem pa biti služabnik in glasnik trpečih in ponižanih.

Karel Mauser je umetnik v vsem svojem bistvu. Pisanje mu je bila taka življenjska nužnost kot kruh in zrak. In tega svojega kulturnega poslanstva se je dobro zavedal. Svoje talente je izrazil do zadnjih možnosti, čeprav tega ni obešal na veliki zvon. Tudi tu se je izkazal umetnika, ki se je zastoj razdal in ni čakal na pohvalo. Navadno smo ga iskali, kadar smo ga rabili. Od Slovencev je bil — da se zelo milo izrazim — vse preogosto izkoriščen, ker pač ni mogel odreči nobene prošnje. Bojim se, da ga bomo zdaj, ko

na njegove usluge ne moremo več računati, prav mi našli preveč preprostega in ljudskega in premalo učenega, kajti slovenska nehvaležnost ne pozna meja.

je hotel biti vsem vse. Zato je imenovan pisatelj koroških ljudi, gorenjski domačijski pisatelj, emigrantski pisatelj in verjetno še kaj več. Največ njegovih del je izšlo v Večernicah Mohorjeve družbe. Vse imajo isto podlago: preizkušanim bratom in sestram opore in jim vsaj moralno pomagati.

Največ je napisal Korošcem: Puntar Matjaž, Mrtvi rod, Domačija pod Peco, Zemlja, Jamnik, Velika rida in Ura s kuka-vico. Trpečo Koroško je smatral za nekaj podaljšek svojega gorenjskega kofa, zato so mu bili ti ljudje tako pri srcu. Pisal je: "Korošci so reveži. V zavesti, da je na Koroškem slovenska knjiga v stiski in da je treba za preprostega človeka pisati pre-prosto, sem začel pisati večer-nice..." Ze iz Amerike je Korošcem napisal povest Velika rida s temle posvetilom: "Iz tu-jine poklanjam to knjigo koroškim ljudem, njim, ki še iz sta-rega žive, ki jim je domača be-seda kot kruh in sol. Preproste so besede in preprosti ljudje. Napisal sem jo, da bi obudil spo-mine Tebi, ki jo boš bral, pa za-to, da bi čutil, kako lepa in živa je slovenska beseda."

Nekaj posebnega je njegov gorenjski kot. Ta svet njegovih mladostnih sanj in spominov je nekaj tako čudovitega in umet-niško dognanega, da mu ga lah-ko zavidajo vsi narodi na svetu. Nič nima v njem, pa je vse nje-govo, saj tu vidi lepote in boga-tij, ki je očem navadnih zem-ljanov skrita. Tega kota ni za-gradil v čas, ne v tiste gorske grebene Alp in Karavank, am-pak mu je kot velik oder od-davnih dni razprostrt čez ves slovenski svet in bo tu ostal, do-ker bo človek iskal Lepoto in Boga. Vsako travo pozna v tem prostoru, ve, kje se resje dobi, kje so doma očnice in murke in teloh; smeje se s soncem in se strezni pred gorsko nevihto; zna govoriti s trdimi grantarji, ki so trdi kot hrastove grče in še bolj razume trpljenje bajtarjev, ki največkrat nimajo drugega kot kup lačnih ust. Edino, kar mu v tistem njegovem svetu ni všeč, je bela cesta, ki mladino zvaljiva v svet, potem pa jo po-klarjeno, razočarano, in bolno spet vrača pod domačo streho.

Vse to je tako lepo napisal v črticah Na ozarh. Veliko lju-bezni in veliko domotožja je v njih. Le berimo jih, pa bomo ob njih postali boljši ljudje! "Na o-zarh! Prostor, ki je blizu vasi in blizu ljudem. Prostor, kjer je človek kljub temu lahko sam, in sta zemlja in nebo varuha trav, klasja in miru."

(Konec sledi)

Legenda o Kristusovi suknji

(Nadaljevanje s 2. strani)

je spoznal: greh je v krivici, krivica pa je v mojem srcu. In ob tisti uri je okusil sladkost trpljenja; kakor rodovitna njiva je trpljenje, ves blagor raste iz njega. Razodeto je bilo, visoko povišano na Golgoti pred vsega sveta očmi: le trpljenje samo bo premagalo trpljenje. Trpi, da ne boš trpel; umri, da boš živel! Sli so v svet, dediči Kristusove suknje, in so oznanjali tisočletno krajevstvo. Trpeli so in umrli v trpljenju in sladkosti. Njih bogastvo pa je ostalo in na sto-tine je bilo dedičev. Razšli so se, razbegli se na vse strani pro-strane zemlje, vsi bogati dediči, lastniki Kristusove suknje. Z njimi je šel evangelij o trpljenju in o slavnem povišanju iz tr-pljenja. In kakor so trpeli in kakor so umirali v trpljenju: njih dedičev je bilo na tisoče, bilo jih je na milijone. Ni bilo gore tako visoke, ne dolina tako globoke, da bi ne čula njih gla-su...

Brat, čemu joksaj? Radaj se in vtriskaj od radosti! Saj tudi ti nosiš Kristusovo suknjo, ka-ti kor jo nosim jaz. Kakor jaz in kakor si mili milijoni trpečih. Pa time pride čas in blizu je, ko se bo vse, vse do konca, da naše trpljenje ni bilo izlito kakor

MALI OGLASI

FOR SALE

By owner in Wickliffe, large two bedroom ranch, dining room, 13 x 16 kitchen, 13 x 19 dining room, 24 x 14 family room with fireplace. Full basement, tiled and suspended ceiling. All aluminum siding and gutters. New carpeting, drapes, appliances, central air conditioning with electronic air filter. This is on a 100 x 400 foot lot with 25 excellent fruit trees, blackberries, grapes, raspberries, three gardens all tiled and well drained; also 16 x 32 by 7 all aluminum above ground swimming pool. \$65,400. Call 944-6540.

(62)

FOR RENT

Three rooms, down front for older couple, on 6603 Bliss Ave. Call 361-2786

—(58)

House for sale by owner

2 family, 5-5, 2 garages, aluminum storm windows and doors, well kept home, St. Vitus area. Call 481-6073 or 531-2414.

(59)

Pohištvo naprodaj

Dobro ohranjeno pohištvo za kuhinjo, dnevno sobo in spal-nico, posebej dve dodatni pos-telji, pralnik in klimatska na-prava ugodno naprodaj. Kličite tel. 881-6116.

—(58)

Sobo zastonj

Sobo oddajo moškemu za-stonj, da bi delal in pospravlj-al na vrtu. Kličite tel. 881-3955.

Zidana hiša naprodaj

Zidana hiša, vsa podkletena: spodaj 2 spalnici, sprejemnica, kuhinja in jedilnica: zgoraj 1 spalnica, sprejemnica, kuhinja in kopalnica; priključena garaža za 2 avta in vhod za zgoraj. Lot 100 x 200 s sadnim drevjem. Kličite 481-4778

(59)

Stanovanje oddajo

Petsobno stanovanje oddajo odraslim na 480 E. 149 St. za \$140 mesečno. Kličite po 5. po-poldne tel. 361-0463.

—(57)

Hiša naprodaj

Zaradi selitve iz mesta je na-prodaj na Monterey Avenue hiša z 2 spalnicama, kopalnico, veliko kuhinjo in rekreacijsko sobo, vse v dobrem stanju. Za podrobnosti kličite tel. 481-7094.

(57)

Hiša naprodaj

Lesena, znotraj še neizgotov-ljena hiša, prostornina 28x56 čv., elektrika in voda, je naprodaj na cesti 307, med Madisonom in Genevo. Kličite 432-2041.

(x)

Sobe oddajo

Tri sobe, spodaj, na 1190 E. 60 St. oddajo eni osebi. Kličite tel. 361-5995

(57)

Help wanted male

MACHINIST

Need all around machinist. Minimum of five years exper-ience. Must be able to set up and operate. Days. Hourly rate. Excellent fringe benefits. Full or part time.

M C M

1432 E. 47 St. 881-1280

(60)

TURRET LATHE

Set up and operate. Must be able to work on close tolerances. Minimum of five years experience. Days. Hourly rate. Excellent fringe benefits. Full or part time.

M C M

1432 E. 47 St. 881-1280

(60)

Avgust Senoa:

ZLATARJEVO ZLATO

"Kaj si znorel?" je zavrnila Klara.

"Nisem. Počakajte, gospa, dva dni. Boste videli!"

"Mar so se zarotile proti meni vse peklenke sile!" ga je skoraj nezavestna vprašala žena.

Vtem je grajski stražar zatrobil. Nekdo je prišel. Po nekaj trenutkih se je gospa predstavil visok, zagorel častnik, ves odtel v železje. Bil je gospod Melkior Tompa iz Horšove, banov odjutant.

"Plemenita gospa," je prišel pričel, "najprej čast in poklon mojemu gospodarju, spoštovanega gospoda barona in bana Krsta Ungnada iz Sonneka. Vaši milosti je dobro znano, da že od davnih dni pripadate grad in mesto Samobor gospodom Ungnadom in da je prišla polovica krivično v roke vašega tasta Leonarda Grubarja. Kar pa je od začetka napačno, ne more biti zakonito. Zato je spoštovani gospod palatin Nikola Batov sčedil in prisodil ves Samobor Ungnadovemu rodu. Prav zavoljo tega ukazuje moj gospodar vaši milosti, da mu morate izročiti grad in mesto Samobor. Če nečete zlepa, se bo to zgodilo zgrda. Kljub temu pa daje spoštovani gospod ban vaši milosti dva dni premisleka. Če se do tedaj ne boste odločili za mirno predajo, bo pač moralo spregovoriti orožje, kajti on si hoče svoje premoženje na vsak način zopet osvojiti."

Klari so žarele oči in zdaj je prebledela, zdaj spet zardela. Trepetaje se je opirala ob stol.

"Plemeniti gospod!" je končno spregovila. "Izjavite svojemu gospodarju moj poklon in spoštovanje. Polovico Samobora, kjer vladam jaz, je zastavil pokojni Ivan Ungnad mojemu tastu za osem tisoč ogrskih fohtov. Če jih gospod ban vrne, mu bom grad vrnila. Sicer pa ne. In gospod Ungnad naj ve, da se ljudje ne gonijo kakor psi. Za ta dva dneva se mu lepo zahvaljujem. Premišljevali mi ni treba, nicesar. Odločila sem se že! Pa naj vodi gospod ban eksekucijo z oboroženo silo, če hoče. Toda zaveda se naj, da imam tudi jaz ljudi, smodnik in orožje, čeprav sem ženska. Ban je zato v deželi, da varuje pravico, ne pa da ropa zase! To povejte svojemu gospodarju! Zdaj pa, plemeniti gospod, zbogom!"

"Kar mi je vaša milost naročila," se je Tompa poklonil, "bom sporočil banu. Potem pa naj napravi po svojem preudarku." In je šel.

Dva dni po tistem je bilo okoli Samobora, posebno pa v njem zelo živo. Samoborski meščani so čudno gledali, ker niso vedeli, na katero stran bi se nagibali. V gradu so bila vrata zaklenjena, v jarku je bila voda do vrha in na obzidju so zijale puške. V gradu so na vso moč delali in se utrjevali. Ljudje so noč in dan polnili vreče s peskom, kopali rove, brusili sablje; gospa Klara pa jih je nadzorovala, jih hrabrila, spodbujala, karala in hvallila.

Iz jutranje megle drugega dne se je izvila čudna kača, ki se je oklenila gradu. Bila je banova vojska. Težki topovi so grdo gledali v grad. Kopja so sršela kakor gosto žitno klasje in dolge puške so škilile na vsako okenico, na vsako glavo. Vojsko je vodil Krsto Ungnad sam.

"Bene!" je dejal, ko je zvedel za Klarin odgovor. "Zmogel sem Turke, zmogel bom tudi žensko obleko. Najbrž bi se rada igrala vojake. Tudi dobro! Naprej, dečki!"

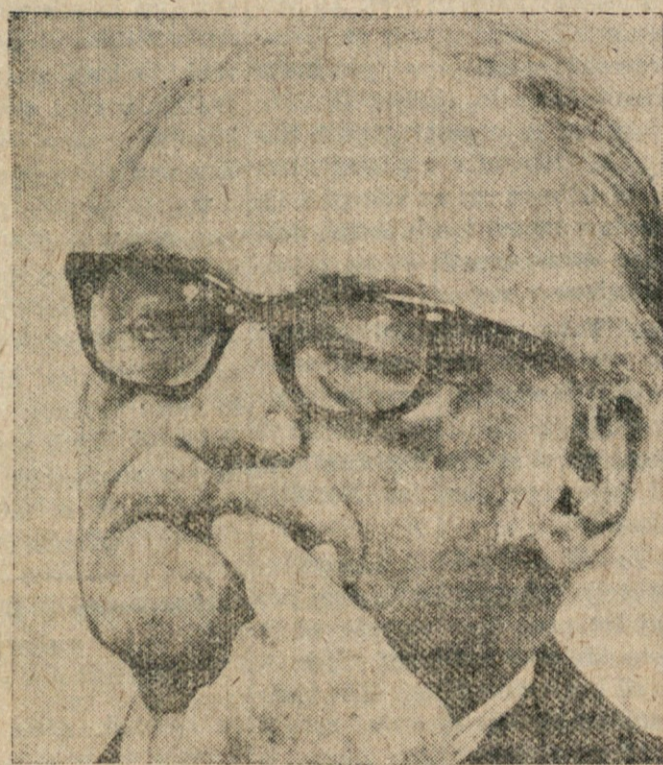
Banov glasnik je poslednjičkrat stopil pred belo zastavo h gradu ter v banovem imenu poz-

val plemenito gospo Grubarjevo, naj preda grad. Ona pa mu je odgovorila: "Če se je banova milost potrudila že tako daleč, naj se potruži še dalje!"

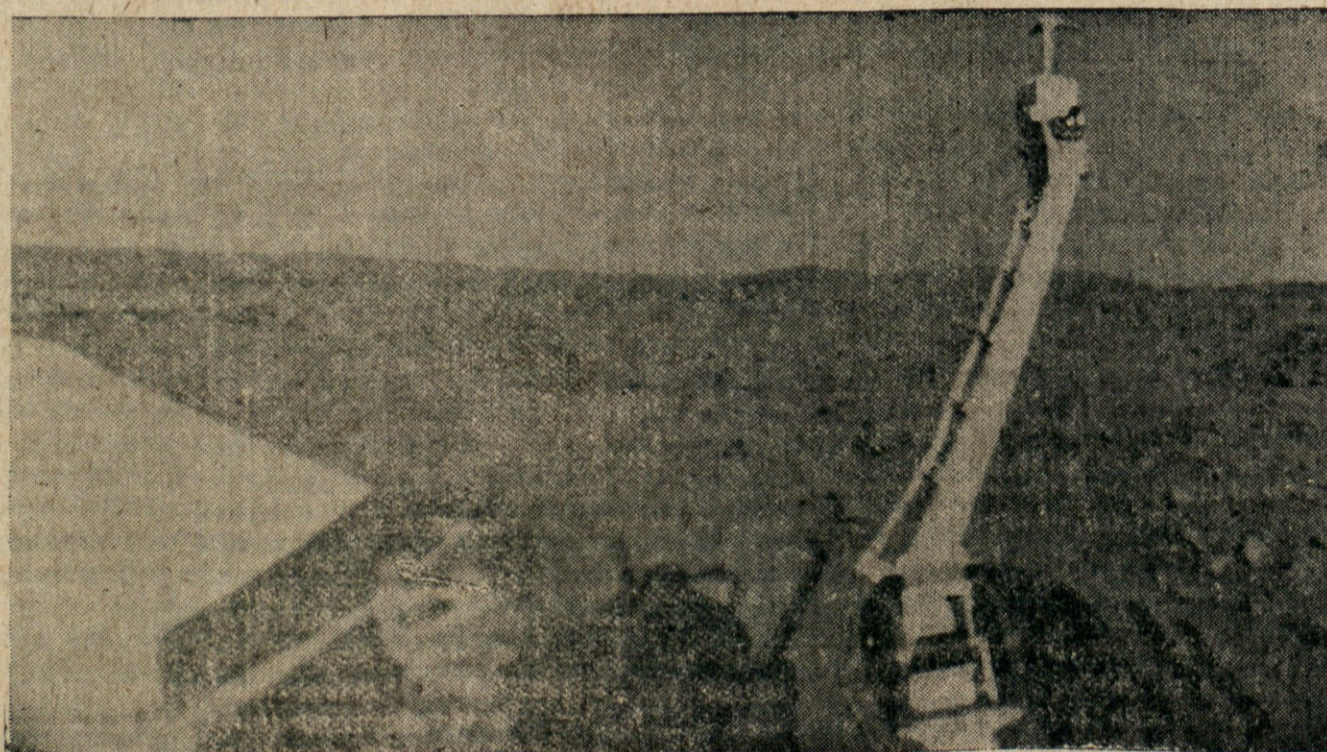
Takoj nato je zagrmelo, da je jeknilo od gore. Plamen za plamenom je švigal iz belega topovskega dima, grom za gromom je stresal ozračje, zno za znomom je bilo ob stare samoborske zidove. Strelci so za vsakim gromom in drevesom opazovali, kje bi se prikazala glava, da bi jo pogodili z znom. Po gradu je hodila Klara. Prsi so ji nemirno valovile in vsak grom jo je stresel. Toda bala se ni. Zdaj je prosila, zdaj s stolpa hrabrila ljudi. Stopila je k oknu. Glej! Četa banovih pešcev se je na valila na vrata. Clovek, ki jih je vodil, je zamahnil s sekuro, da bi jih razbil. Klara je zgrabila puško, namerila, sprožila in clovek je tlesknil v vodo. Toda napad je naraščal. Prišlo je še več pešcev, ki so nosili lestve. Iz gradu so tolkla zrna. Banovci se niso zmenili. Zdaj so čez jarek položili lestve in se vzpeli po njih. Takrat pa je zagrmelo in se zakadilo. Dim je obsenčil nebo. Kamenje, ljudje, lestve in puške, vse je letelo po zraku. Čokolin je bil zažgal rov in pogljal četo banovcev v zrak.

"Bene!" je rekel Ungnad, ko je videl, kako lete njegovi ljudje po zraku. "Kanonirji, napolnite in namerite topove na eno samo točko. Razbijte gornji grad! Pešci nazaj!"

"Ha, ha!" se je nasmehnil Čokolin v gradu. "Banovi mušketirji letajo po zraku bolj kakor lastovice. Gotovo so že pri svetem Petru v raj. Tega smo se naučili pri Turkih."

SEN. BARRY GOLDWATER je zavrnil očitke skupine poročevalcev in urednikov, da je povezan z zločinskim podzemljem v Arizoni. Sestavljalce poročila, v katerem so te obdolžitve, je svaril pred zakonitimi posledicami obrekovanja.

KOPANJE NA MARSU — Mehanična roka Viki nga I je dvignjena, ko se pripravlja na nov preskus Marsove površine.

Banovci so namerili topove na je vzkliknil brivec, ko se je vrbi se ne hoteli maščevati nad eno samo mesto. Na Klarin nil v sobo. "In vedite, da Ungstolp. Grom! Zrnje je zdrobilo nad žene ljubi. Saj imate zlato okno, da je steklo zažvenketalo. Spet grom! Krogla je zletela skozi okno ter razbila pozlačenega zmaja in marmorno školjko. Klara je strepetala od jeze. Bleda in onemogla se je stisnila v kot."

Vtem je pridiral v solo Čokolin, ranjen, krvav in črn.

"Gospa! Zgubljeni smo! Banovci se vzpenjajo čez obzidje na prvi okop! Njihovi strelci so pokončali polovico naših. Kastelanu, ki je bil edini vodja, je odbil strel obe nogi."

"Ne, hočem umreti!" je vztrajala žena.

"In vaša hči?"

"Res je. Naj da stražar znamenje."

"Dobro!"

Čokolin je odhitel.

Oglasila se je trobenta in gromenje je ponehalo.

"Pojdite k banu, gospa, hitro!"

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERISKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

Draga nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsyetejši, najveselejši in najlepši dan Tvojega življenja.

Poročna vabila, s katerimi boš povabila k temu velikemu dogodku svoje sorodnike, prijatelje in drage znance, so največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo ogromno časa in skrbi.

Pridi k nam in izberi poročna naznanila iz pravkar dospelih najnovejših katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik, papirja in črk.

Naše cene so zmerne, postrežba uslužna.

Na svidenjel

AMERISKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Kirurg zdravi gobavce

Indijski zdravnik dr. Banerdži kirurško zdravi gobavce, pri katerih se bolezen še ni močno razvila.

Operiral je 27 gobavih bolnikov, vsi razen enega zdaj živijo

povsem normalno.

V obdobju od treh tednov do šestih mesecev po "čiščenju" obolelega živca v podlahtnici bolečine izginejo, čiri se zacelijo, občutljivost roke in moč mišic se izboljšata.

Povečujate Gospoda z mano in skupno slavimo njegovo ime! (Ps. 33)

V BLAG IN LJUBEČ SPOMIN

OB OSMI OBLETNICI SMRTI,

ODKAR JE NA BOJIŠČU V VIETNAMU

DAROVAL SVOJE MLADO ŽIVLJENJE

NA OLTAR SVOJE NOVE DOMOVINE AMERIKE

NAS EDINI, LJUBLJENI IN NEPOZABNI SIN,

PREDRAGI BRAT, NEČAK IN STRIČEK

Lance Corporal U.S. Marine Corps

SILVESTER VICTOR SEKNE

Padel je pri Quang Namu dne 12. aprila 1969.

Kako pozabil to gomilo, kjer Tvoje blago srce spi, kako potešit bolečino, ki spremlja nas vse dolge dni...

Snivaj spanje v tujini, ljubi sinko, dobri brat, saj pri Bogu se združili vsi polni bomo vseh dobrot.

Globoko žaljujoči:

oče FLORIJAN in mati MARIJA SEKNE;

sestra FLORI, poročena ZAZULA z družino;

sorodniki v Ameriki in Sloveniji.

Cleveland, Ohio, 12. aprila 1977.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1633 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6306

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

AMERISKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVAROVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

• Mi izdajamo najmodernejšo celozivljensko in ustanovno (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad \$1,000.

• Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovanj nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.

• SLOVENC! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEM!

• ZAPOMNITE SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

RALPH GODEC, društvo št. 63, Tel. 524-5201

847 E. Hillsdale Drive, Seven Hills, Ohio 44131

GIZELLA HOZIAN, društvo št. 170, Tel. 251-2579

1500 Sheridan Road, Wilmette, Ill. 60091

PAUL H. KOKAL, društvo št. 210, Tel. 793-6629

2811 Reiter Road, Pittsburgh, Pa. 15235